

Въ една изъ Букурещските болѣрски улици стѣрчала стара и голѣма къща, въ която живѣле седемъ чафутски семейства, кундурадгия нѣмецъ, една перачка, единъ влахъ пощалионъ изъ Трансилванія и два бѣлгарина, които продавале въ Букурещъ Пазарджиски, Кипѣрски и Солунски продукти, т. е. оризъ, лимоне и маслини. Освѣнъ тия живи сѣщества въ тая къща, на долниятъ катъ, са намирале три дигеня, една механа и една друга квартира, въ която проводиле дните си твѣрде сѣмнителни хора. Тая къща, като сѣко нѣщо, била нѣкога си нова и хубава ; въ нея царствувала роскошь и интриги ; въ нея са рѣшавале голѣми и важни политически вопросы ; а сега тя вече остарѣла и, като сѣко старо нѣщо, била оставена отъ господарите си безъ особено внимание : господарите ѝ я виждатъ.